

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 6. februar 2020
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Mikkel Reenberg
Sagsnr.: 2020-0030-3471
Dok.: 1370953

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 711 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 21. januar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Christoffer Aagaard Melson (V) og ikkemedlem af udvalget (MFU) Eva Kjer Hansen (V).

Nick Hækkerup

/

Anders Lotterup

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 711 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Justitsministeren oplyser i svar på EEU alm. del – spørgsmål 104 om evaluering af databeskyttelsesforordningen, at ministeren er bekymret over store techgiganter ageren – Vil ministeren uddybe, hvad det mere konkret er for adfærd hos de store techgiganter, som gør ministeren bekymret?”

Svar:

1. Der for mig ingen tvivl om, at borgere skal kunne regne med, at det, der bliver sagt inden for hjemmets fire vægge, bliver inden for hjemmets fire vægge, når de ønsker det. Alt andet er være dybt krænkende og uacceptabelt. Derfor er det også meget problematisk, hvis store techvirksomheder uberettiget indsamler informationer om borgernes private samtaler.

Som det beskrives i besvarelsen af 12. september 2019 på spørgsmål nr. 152 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, skal grænseoverskridende sager mod bl.a. techgiganter håndteres gennem et nyt system om samarbejde mellem myndigheder i de relevante EU-lande med det nye Europæiske Databeskyttelsesråd i spidsen.

Det må være i sådanne sager, at de nye EU-regler skal stå sin prøve, og jeg vil følge udviklingen tæt.

2. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, der har oplyst følgende:

”Ved ”store techgiganter” forstår Datatilsynet umiddelbart virksomhederne Apple, Google, Microsoft og Amazon. De tre førstnævnte virksomheder har deres europæiske hovedkontor i Irland, mens Amazons hovedkontor er beliggende i Luxembourg.

For så vidt angår tilsynet med disse virksomheder kan Datatilsynet oplyse, at efter databeskyttelsesforordningens artikel 56 håndteres sager mod sådanne virksomheder, der opererer i flere europæiske lande, af én ledende tilsynsmyndighed, som er datatilsynet i det EØS-land, hvor virksomheden har sit europæiske hovedkontor. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at selve håndteringen af sådanne sager sker i overensstemmelse med de særlige regler om den såkaldte ”one-stop-shop mekanisme”, der findes i databeskyttelsesforordningens kapitel VII (artikel 60-76), jf. henvisningen til forordningens artikel 60 i artikel 56, stk. 1.

Ud over én ledende tilsynsmyndighed kan andre europæiske datatilsyn være berørte tilsynsmyndigheder. Ved en berørt tilsynsmyndighed forstås således ifølge forordningens artikel 4, nr. 22, en tilsynsmyndighed, der er berørt af en behandling af personoplysninger, fordi:

- a) den dataansvarlige eller databehandleren er etableret på denne tilsynsmyndigheds medlemsstats område,
- b) de registrerede, der har bopæl i denne tilsynsmyndigheds medlemsstat, i væsentlig grad er påvirket af eller sandsynligvis i væsentlig grad vil kunne blive påvirket af behandlingen, eller
- c) en klage er blevet indgivet til denne tilsynsmyndighed.

Det skal i den forbindelse nævnes, at den ledende tilsynsmyndighed ikke kan træffe afgørelse i sådanne grænseoverskridende sager alene. Den ledende tilsynsmyndighed er ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 60 således bl.a. forpligtet til at forelægge et udkast til afgørelse for de andre berørte tilsynsmyndigheder og samarbejde med dem med henblik på at nå til enighed. Hvis det ikke er muligt at blive enige om udkastet til afgørelse, skal sagen forelægges for Det Europæiske Databeskyttelsesråd, som efter at have fået sagen forelagt vil stemme om, hvad der er den rigtige afgørelse. Denne beslutning er den ledende tilsynsmyndighed herefter forpligtet til at følge og dermed sende til og håndhæve over for virksomheden. Hvis en sag i væsentligt omfang berører danske borgere, vil Datatilsynet således som berørt tilsynsmyndighed have mulighed for at præge en sådan afgørelse fra den ledende tilsynsmyndighed.

Der behandles for nuværende en række sager vedrørende de nævnte virksomheder af tilsynsmyndighederne i Irland og Luxembourg. Datatilsynet følger naturligvis disse sager, der således endnu ikke er afgjort, tæt, og tilsynet vil få forelagt udkast til afgørelse i sagerne, når udkastene foreligger.”